

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Quid Romæ euenerit P. Gaspari Vasquez Theologo, domum delirorum
ingresso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Manu benè ominante formasset Crucem,
 Coluber futuri territus præfagio
 Nescio quò, ab atrâ lapsus esset arbore,
 Et mox in antrum se retrusisset suum:
 Quodque expetendum millies erat magis,
 Illæsa Pomus, Eua foret innoxia,
 Adamus inculpatus, & nos aurea
 Aurei nepotes viueremus sæcula.

*Quid Romæ euenerit P. Gaspari Vasquez
 Theologo, domum delirorum ingresso.*

Ex P. Garassi Doctr. cur. lib. 1.

Genus omne cerebro cespitante debiles,
 Quos Pazzarellus vulgus Italum vocat,
 Romæ frequentes vidimus, longo ordine,
 Binosque cubito copulatos mutuo,
 Duci Penates ad sacros, ijs vt stipem
 Benigna commeantium donet manus.

Hos & videre est circumiri à plusculis,
 Quos vana curiositas illuc trahit;
 Nam mira referunt, abs olympo condito
 Quæ non fuerunt, non erunt; tam ludicra,
 Ciere splenem culicibus ipsis vt queant;
 Et tam subinde seria, vt Catonibus
 Solonibusque hos audeas componere.

Vasquesius ille magnus in notissimis
 Theologus, almâ fors in Vrbe dum foret,
 Pios adire destinauerat locos,
 Seu qui feniculos aut aniculas educant,
 Aut seiugatas à maritis improbis,

Seu

Seu qui pueros aut puellas orphanas
Ter mille, ad annos usque tandem nobiles,
Seu languidorum Pandochea maxima.

Et casus illò duxit, ubi Dementium
Gens illa, egestas quos suã extruxit domo,
Laribus moratur ac habetur commodis.

Vix gressus intrò est, ecce venerandum senem,

Cui barba cubito longa par erat niui,
Et vitrum ob oculos peruigilis in atrio
Sibi concolorem conspicatus Gasparem,

Salute donat cominus amicissimã,
Et se esse præstò, ut rara, si qua sint domi,
Visenda & audienda monstret impiger.

Ergo lubentem ducit ad cubilia

Hinc inde varia, queis fenestella est sua,

Ut poculenta, velca, vestes, porgere,

Et intueri fas sit, ecquid agant rei,
Quos aut phrenitis aut fatuitas noxia

Mandat catenis vinculisve stringere;

Namque alia turba est, emanere quos sinunt,

Domique pedibus euagari innoxij.

Quin etiam opifice fortè si valent manu,

Id artis aut laboris exequi licet.

Lubentur alij ligna ferre, ferre aquam.

His deinde verbis Gasparem affatur senex:

» Ut cernis, Hospes, hæc domus Dementium est,

» Quos aut maligna bilis in rabiem dedit,

» Aut quibus inauspicata mœstities, nigro

» Elata fumo fluxit ab hypochondrijs;

» Aut queis repulsam passus & languens amor

» Cæcâ furoris nube conuoluit caput.

» Mirum vnde, stultos inter, hæc discrimina.

L 2

» Mens

„ Mens huic amicis gaudet interlunijis
 „ Isti vacillat vnico in negotio,
 „ Perfacilis alia dicere & agere omnia:
 „ Si rem hanc tetigeris mediâ aciculæ cuspide,
 „ (Narrare de se fabulam haud putat senex)
 „ Actum est, abitur ilicò in delirium,
 „ Neque hinc reditur, ni aliud in medium feras.
 „ En Philosophastrum; dum pererrat siderum
 „ Ortus & obitus, in scrobem præceps ruens,
 „ Sibi crus caputque vertebris mouit suis;
 „ Nemo vnus illo claudicat delirijs.
 „ Vertiginosus alter haudpridem cere-
 „ brum fabricandis versibus pessumdedit.
 „ Audi, audi, vt odas cantet à se conditas!
 „ Sed qui in remotâ latitat horti pergulâ,
 „ Is se esse credit hordeum, hinc gallos timet
 „ Anxius, & horum coniuges, ne se vorent.
 „ Viden' vt opaco singularis in angulo
 „ Resideat ille trepidus? hic crySTALLINAM
 „ Sese esse iurat amphoram, hinc & obuijs
 „ Occlamat: O me, quæso, ne contingite.
 „ Qui mediâ in aulâ Regio incedit gradu,
 „ Sceptraque gestat ligneum, is Rex est sibi,
 „ Et se ipse iactat imperare Canada,
 „ Eoque naues nauticumque militem
 „ Mittere quotannis, maximo Europæ lucro.
 „ Vt cerebri inanis fieret, egit ambitus,
 „ Dum Prætor esse vrbeculæ sperat sua;
 „ Vbi spe misellus excidit, mente excidit.
 „ Nequeo, iocosam quin tibi rem edisseram.
 „ Est hoc in antro, si quis amens vsquam,
 „ Permalitiosus. Ne propinqua, ne auribus

„ Nasoꝛque malè sit. Nuper alicunde aduena
 „ Hunc sibi propinquum hîc collocatum rescians,
 „ Domum hanc subierat. Tum fenestellâ diu
 „ Patente, stultum miserias audiit suas
 „ Plorare; summum per nefas se carceri,
 „ Quodque execrandum sit magis, se insanîæ,
 „ Quæ nulla prorsum est, mancipari ergastulo.
 „ Iliada rerum hîc se malarum perpeti,
 „ Nec esse, qui se verbulo adiutum velit.
 „ Densis prouide precibus atque lacrymis
 „ Prætozem adiri postulat, sese vt sibi
 „ Resituat. Alter spondet extemplò, ac abit
 „ Noster abeuntem reuocat, & paucis ait,
 „ Habere sese, quod propinquo in auribus.
 „ Qui ne vel hilum suspicans, has admouet,
 „ Sed & has agilius sentit ambas arripi,
 „ Illam sinistra, hanc dexterâ insani manu,
 „ Opemque clamat; ilicet concurrimus,
 „ Fatuo minamur, vapulaturum vt decet,
 „ Nisi. at ille raucâ voce, Disce, si sapis,
 „ Nec te, nec aures tam propinquas credere
 „ Insanienti. Tacuit, aures reddidit,
 „ Quas iste palmo longiores extulit.
 „ Illa referebat Gaspari prudens, catus,
 „ Ceteraque fatuo cuncta dissimillimus,
 „ Cùm iuuenis habitu comptus, ore comptior,
 „ E fonte, mediâ qui salibat areâ,
 „ Hausurus vndam, dat salutes eminus
 „ Abituenti. Vidit & dixit senex:
 „ Venustus ille, quem vides, Iuuenculus,
 „ Ait fuisse Gabriel Archangelus,
 „ Aitque nuntiasse magnæ Virgini

- » Fausta illa quondam. Sed merum delirium est,
 » Et grauius omni, quod sit hîc, delirio.
 » Namque ipse iuro (credè iuranti mihi
 » Per alta cæli folia) me Deum Patrem
 » Esse, & fuisse id temporis. Sat hinc scio,
 » An missus à me is iuuenis imberbis fiet?
 » Neque missus vîquam ab Atrijs cælestibus,
 » Ne visus illic vsquam aut vîquam fuit.
 » Ni me iuuentæ tangeret miseratio,
 » Næ mox in atrum destinarem Tartarum.
 » Vale Hospes. Abijt Gaspar attonitus, senem,
 » Quem prius amica & lana fari viderat,
 » Tam derepentè, iuvene conspecto, bonâ
 » Exorbitasse mentis à lirâ suâ.
 » Quàm varia nobis cella promptuaria est
 » Summâ in medullâ, quam cerebrum dicimus?
 » Abs homine primo, nemo homo phantasmata
 » Vidit aliena, nemo non nouit sua.

Mulier in eandem foveam cum lupo & vulpe labitur, & intacta perstat in diem sequentem.

Gesn. lib. 1. Anim. de Lupo.

Venator agrum scrobibus altioribus
 Discriminarat, texerat ramusculis,
 Visceribus ouium pellibusque strauerat,
 Ut quando somnos caperet, hîc foret vigil
 Muscipula fabrefacta captandis feris.
 Iam vesperugo se in tenêbras miserat,
 Cùm tria vicissim disparia animalia

Scrobe